

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΕΙΛΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

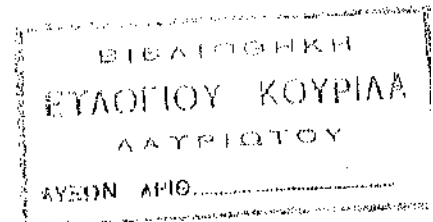
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΕΡΑΝ.
1885

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΔΕΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ,
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

μιστό Βιοτεχνικόν..... Δρ. Ν. 15.
" Ψευδοτεχνικόν..... " " 20.
" τούς κκ. Φοιτητάς.. " " 8.

εις τὸ γραφεῖον τοῦ Γ α λ η ν ο σ
Ὁδὸς Πανακτωῶν
Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη, ἐν Πειραιεῖ. Φλεγμοναῖδες ἐρυσί-
πelas. Ὄξεια βριχθεῖα νόσος. Οὐραιμία. Ἰσσις. ὑπὸ Α. Πολιτάκη. — Ἰατρικαὶ
ἀναμνήσεις ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος ἢ μὴ τῆς πυματιώσεως ἐν γένει καὶ ἰδίως
τῆς πνευμονικῆς, ὑπὸ Γ. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγγλίῳ). (Συνέχ.). — Στατιστικὴ ἐκ-
θεσις τῶν νοσηλευθειῶν γυναικῶν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις νοσοκομίῳ τῶν μεταδοτι-
κῶν νοσημάτων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1883 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1885, ὑπὸ Δρ. Π.
Γαπέλλου, βοηθοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ νοσοκομίῳ. (Συνέχ.). — Θεραπεία τῶν ἀπὸ τοῦ
στομάχου ἀλγημάτων. — Βιβλιοκρισία. — Πιλοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

**Φλεγμοναῖδες ἐρυσίπelas. — Ὄξεια βριχθεῖα νόσος. —
Οὐραιμία. — Ἰσσις.**

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ

Γ. Σ. ἐτῶν 28, καύτης. Οὐδεμίαν νόσον ἀξίαν λόγου ἐπαθὲ ποτε,
διετέλει δὲ ἐγχελῶς ὑγιής μέχρι τῆς 18[12] 1884, ὅτε ἠσθάνθη πόνον
κατὰ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα· μετ' οὗ πολὺ δὲ κατελήθη καὶ ὑπὸ πυ-
ρετοῦ. Τὴν ἐποίησαν ἡ ἀλγύσσα χώρα ἐξοιδήθη καὶ ἐγένετο ἐρυθρὰ, ὅ
δὲ πυρετὸς ἐπετάθη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ὁ ἐρρωστος ἠναγκάσθη νὰ κατα-
κλιθῇ. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἐπιμένοντα ἠνάγκασαν αὐτὸν μετὰ 4 ἡμέ-
ρας νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ ἡμέτερον νοσοκομεῖον.

Γ' Α. ΤΟΜ. ΙΓ'.

Παρούσα κατάστασις — Πυρέσσει υπό θερμοκρασίαν 38°, 8. Ὁ ἀριστερός βραχίον κατὰ τὰ ἄνω κατώτερα τρίτη μέρει τῆς προσθίας καὶ ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας εἶναι ἐξωθηκός καὶ βαθυέρυθρος ἢ ἐρυθρότης αὐτῆ καὶ ἡ ἐξοίδησις προχωρεῖ ἐπὶ μικρὸν καὶ πέρην τῆς καμπῆς τοῦ ἄνω κώνας ἐπὶ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ ἀντιβραχίου. Ἡ πλάστιγγα χύμα εἶναι σκληρὰ τὴν ἀρτήν, ὡς ἀπὸ φλεγμονώδους διηθήσεως τοῦ ὑποδόριου συννεκτικοῦ ἰστοῦ· κατὰ τὸ μέσον δὲ που ἀρχεταὶ ἀνεφραινόμενοι καὶ κλυδαταί.

Κατὰ τὴν ἀγκῶνα παρατηροῦνται ἐκδοραὶ τινες ὑπὸ ἐφελκίδων κεκαλυμμένοι, αἵτινες προὔπληρχον τῆς νόσου καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς.

Τὴν ἐπιόσσαν 22|12 σχυθέντος τοῦ ἀποστήματος ἐξέφρευσεν ἰκανὴ ποσότης πύου μετὰ αἵματος μεμιγμένου. Ὁ πυρετὸς ἐξακολουθεῖ.

23|12. Μοῖρα τοῦ δέρματος περὶ τὸ διανοιχθὲν στόμιον ἐγαγγραιώθη. Ὁ πυρετὸς ἐξακολουθεῖ.

25|12. Ἡ γάγγραινα τοῦ δέρματος περιορίσθη εἰς ἑκατὸν μικροτέραν πλάμην. Ὁ ἀρρωστος εἶναι ἀπύρετος.

Τὰς ἀκολούθους ἡμέρας αἱ νεκρωθέντες ἰστοὶ κατέπεσαν, ὁ πυρετὸς ἤδη ἐπανήλθε πλέον, μικρὸν δὲ κατὰ μικρὸν ἡ πύησις καθίστατο ὀλιγωτέρη καὶ ἡ ἐπούλωσις προσέβαινε ἀκωλύτως· ἐθεωροῦμεν δὲ ἤδη τὸν δόλιον ὡς εἰσελθόντα εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως καὶ ἐγχομεν πύουσι ἀνευχοῦντες περὶ αὐτοῦ, ὅτε κατὰ τὴν 8|1 1885 αἴφνης καὶ ἀπροσδοκῶτως ἐξερράγησαν τὰ φουδρὰ φαινόμενα, ἔτιν ἀποτελοῦσι τὸ κύριον ἔλεμ τοῦ παρόντος ἡμῶν δημοσιεύματος.

Κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἐπίσκεψιν τῆς 8|1 1885 ὁ ἀρρωστος μᾶς παρεπένεθη ὅτι ἀπὸ τῆς προηγουμένης νυκτὸς ἠσθάνετο δυσφορίαν τινὰ καὶ κυφαλαλγίαν καὶ ζέλην, εἶχε δὲ ναυτίαν καὶ ἡμεσον ἐπανεπιλημμένως· ἐν τύπωσιν δὲ ἐνεποίησεν ἡμῖν τὰ οἰδαλέον τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἰδίως κατὰ τὰ βλέφαρα, τούθ' ὅπερ τότε κατὰ πρῶτον παρατηρήσαμεν. Εἶχε δὲ ἐπίσης καὶ ἐλαφρὸν οἰδημα περὶ τὰ σφυρά. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀρρωστος ἦν ἐντελῶς ἀπύρετος (θερμ. 37°) δὲν ἔδωσαμεν εἰς τὰ φαινόμενα ταῦτα τὴν δέουσαν σημασίαν· θεωρήσαντες δὲ αὐτὰ ὡς ἀποτέλεσμα παρεκτροπῆς τινος περὶ τὴν δίκαιαν, περιορίσθημεν ν' ἀναγράψωμεν ἀρωματικὸν ποτὸν μετὰ λουδάου.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ὅμως κατελήθη ὁ ἀρρωστος ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος γενικῶν σπασμῶν· ὅτε δὲ μετὰ τινὰ λεπτὰ κατεσπασμένως προκλήθέντες ἐρήλακαμεν παρ' αὐτῶ, εὑρομεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δαπέδου κείμενον, ἐνθα ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς προσβολῆς εἶχε καταπέσει ἀπὸ τῆς κλίνης του· καὶ εἶχε μὲν συνέλθῃ εἰς ἐκυτόν, οὐδὲν ὅμως ἀπολύτως ἐνεθυμῆτο ἐκ τῶν συμβάντων αὐτῷ, μετὰ περιεργείας δὲ ἔβλεπε τὴν περὶ αὐτὸν

κίνησιν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς εὑρέθη ἐκτὸς τῆς κλίνης τοῦ.

Ἀνεμφισβητήτου ἤδη προκειμένου δι: ὁ ἀρρωστος ἡμῶν ὑπέστη προσβολὴν ἐπιληπτικῶν σπασμῶν, ἐπεδύλατο ἡμῖν κατεπειγόντως ν' ἀνεύρωμεν τὴν αἰτίαν καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν, ὅπως συμφώνως ρυθμίσωμεν τὰς θεραπείας.

Ὁ παροξύσμος οὗτος ὑφ' ἧς περιπτώσει ἐξερράγη ἐκ τῶν ἐξῆς λόγων ἠδύνατο νὰ προέρχεται. α'. — ἠδύνατο νὰ ἦ παροξύσμος ἀληθοῦς ἐπιληψίας. β'. — ἠδύνατο νὰ προέρχεται ἐξ ἐμβολῆς κατὰ τὴν ἐγκεφαλον ἐκ τοῦ τραύματος ἢ ἐκ παρεμπιπτόντος καρδιακοῦ νοσήματος ἀφορμαθείσης. γ'. — ἠδύνατο νὰ ἦ ἐκδήλωσις τῆς κατὰ τὸν ἐγκεφαλον συφιλίδος καὶ δ'. — ἠδύνατο νὰ ἦ φαινόμενον οὐραιμίας.

Ἄλλὰ τὴν μὲν α' ὑπόθεσιν ἀπέκρουσε τὸ ἀνεμνηστικὸν τοῦ ἀρρώστου καὶ ἡ ἡλιαξ αὐτοῦ· τὴν β' ἐπίσης καθίστα λίαν ἀπίθανον τὸ παραδιδόντων φαινομένων καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης ἐκ μέρους τῆς καρδίας ἀλλοιώσεως· τὴν δὲν γ' ἀπέκλειον ἡ ἔλλειψις τῆς συφιλίδος.

Ἔμεινε λοιπὸν ἡ δ' ὑπόθεσις, ἡ τῆς οὐραιμίας, ἔτι μᾶλλον ἐνισχυμένη καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης παρατηρηθέντος οἰδημάτος καὶ τῶν λοιπῶν νευρικῶν φαινομένων. Ὅπως δὲ ἡ πιθανότης αὐτῆ μεταβληθῇ εἰς βεβαιότητα δὲν ἔμεινε πλέον ἢ ἡ χημικὴ τῶν οὐρίων ἐξέτασις, εἰς ἣν τότε τὸ πρῶτον προσέβημεν. Τὰ οὔρα δὲ ὄντως ὀλίγα καὶ πυκνὰ καὶ βαθύγρα εὑρέθησαν ἐπέχοντα μεγάλην ποσότητα λευκώματος.

Μετὰ τὴν ἀνεκάλυψιν ταύτην ἐγεννήθη τὸ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς προηγουμένης σπουδαιότατον ζήτημα· ἀν' ἡ λευκωματουρία αὕτη προήρχετο ἐκ τῆς ὄξεως ἢ τῆς χρονίως βριχθείας νόσου· πιθανώτερον δὲ ἐρκίνετο ἡμῖν τὸ πρῶτον, διότι ἐν τῷ ἀνεμνηστικῷ τοῦ ἀρρώστου οὐδὲν ὑπέρχε τὸ ἐπιτρέπον ἡμῖν νὰ ὑπονοήσωμεν ὅτι προὔπληρχεν ἡ νόσος. Ἡ ἰδέα δὲ ἡμῶν αὐτῆ, ἐνισχυμένη καὶ ἐκ τῆς μεγάλης τῶν οὐρίων πυκνότητος καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς κατὰ χρονίως λευκωματουρίας ἐπιγινομένης ὑπερτροφίας τῆς καρδίας, ἐθεβαιώθη ἐκ τῆς πορείας τῆς νόσου καὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς ἐκδέσεως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἡ μᾶλλον κατεπειγούσα ἔνδειξις ἦν ἡ ἀπὸ τῶν οὐραϊκῶν φαινομένων, τὴν κατὰ τῶν ὁποίων θεραπείαν μᾶς ἐκαίονισαμεν ὡς ἐξῆς: α'. — ὑπεβάλαμεν τὸν ἀρρωστον εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν γαλακτοτροφίαν. β'. — ἐπαίησαμεν αὐτῷ ὑποδόριον ἐγγυστὴν ἐξ ἡμίσεως σιταρ, ὑδροχλωρικῆς πιλοκροπίνης καὶ γ'. — τῷ ἐχορηγήσαμεν καθήρητον ἐκ

Rp. Gummi guttae
 Kali carbonici κα. Ser. I.
 Solv. in
 Aquae Unc. ʒ.
 D. S. κατὰ κοχλεία.

Διὰ τῆς Θεραπείας δὲ ταύτης ἐσκοπούμεν ἵνα, ἀπέσας τὰς ἐκρήσεις ἐντείνοντες, τὸ μὲν ἐκσπύσωμεν ἐκ τοῦ αἵματος ὡς εἶδη τε πλείονα τῶν ἐν αὐτῷ δηλητηριωδῶν στοιχείων, τὸ δὲ ἐνεργήσωμεν κατὰ τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἄλλων περὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἐγκεφάλου διαταραχῶν, εἰς ἃ· κατὰ τινὰ γνώμην λίαν πιθανὴν ὀφείλονται τὰ ἐγκεφαλικά φαινόμενα τῆς οὐραιμίας.

Κατὰ τὴν ἐσπερινὴν ἐπίσκεψιν ἐξηκολούθουν ἔτι οἱ ἔμετοι καὶ ἡ ζάλη, οἱ σπασμοὶ δὲ μὴ δὲν εἶχον ἐπαναληφθῆ. Θερμ. 38°,5.

Τὴν ἐπίσταν 9|1 1885 τὰ πάντα εἶχον ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν κατόστασιν. Τὰ οὖρα δὲ μὴ δὲν ἐξηκολούθουν ἐνέχοντα ἀφθονον ποσὸν λευκώματος.

Τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας, ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἀποκλειστικῆς γαλι- κτωτροφίας, τῆς ἐσωτερικῆς χρήσεως τοῦ κηκηριδικοῦ ὀξέος καὶ τῶν δι- σσῶν τῆς πιλοκαρπίνης, τὰ οὐραιμικά φαινόμενα δὲν ἀνεφάνησαν πλέον, τὸ οἶδημα ἐξηλείφθη καὶ τὸ ἐν τοῖς οὖροις λευκώμα ἤρξατο βραδύως ἐλαττούμενον, ἀπὸ δὲ τῆς 19|1 1885, ἐξέλιπεν ἐντελῶς καὶ οὐδέποτε πλέον ἀνεφάνη μέχρι τῆς 25|2 1885 ἔτε ὁ ἀρρωστος ἐξῆλθε τοῦ νοση- κομείου ἐντελῶς ἰαθεὶς ἀπὸ τε τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ παθήσεως καὶ ἀπὸ τῆς δευτεροπαθῶς ἀναπτυχθείσης καὶ εἰς τοσοῦτον κίνδυνον τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐμβολλούσης.

Ἐν τῇ παρατηρήσει ταύτῃ ἀξία σημειώσεως εἶσι τὰ ἑξῆς·

α'. — Ἡ κατὰ τὴν πορείαν τοῦ φλεγμονώδους ἐρυσιπέλατος ἀνάπτυξις τῆς ὀξείας βριχθείας νόσου. Καὶ ἀναφέρεται μὲν τὸ τοιοῦτον πάντως ὡς σπανιωτάτων ἐστίν. Ἐπισημῶς δὲ, καθὼς φαίνεται, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐρυσιπέλας εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς ὀξείας βριχθείας νόσου, καθάπερ καὶ ἡ ὀστρακίαι καὶ ἡ γλαρά καὶ ὁ τύφος καὶ ἄλλα πυρετικὰ νοσήματα.

β'. — Ἡ ὀξυτάτη ἀνάπτυξις τῆς οὐραιμίας καὶ ἡ ταχίστη αὐτῆς ἀπο- δρομὴ καὶ ὁ περιορισμὸς αὐτῆς εἰς μόναν σχεδὸν τὰ σπασμωδικὰ φαι- νόμενα.

γ'. — Δὲν πρέπει νὰ παρελθῇ ἀπαρατήρητος καὶ ἡ ὑπὸ ἡμῶν ἀρρη- μοσθεῖσα θεραπεία, ἥτις φησὶν ὅτι οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν αἰτίαν τῆς νόσου. Ἐκβασιν, καθόσον καὶ κατὰ τῶν χρονίων λευκωματο- ριῶν ἡ θεραπεία αὐτῇ μετ' ἀγαθῶν σχετικῶς ἀποτελεσμάτων πρὸς πάλ- λου τυγχάνει ἐν χρήσει ἐν τῇ κλινικῇ ἡμῶν.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος, ἢ μὴ, τῆς φυματιώσεως ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς πνευμονικῆς.

ὑπὸ I. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγγλίῳ).

(Συνέχεια ὕρα σελ. 337).

β. — Ὁ Δ. Σ. τριαντοντούττης ὑπέστη αἰμοπύτις τινὰς καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνέλαθε, μετὰ δύο δὲ ἔτη ἐνυμφεύθη καὶ ἀπέκτησε δύο τέ- κνα ἐπιζῶντα ἤδη· ὁ μὲν υἱὸς του, 22 ἤδη ἐτῶν, ἡ δὲ θυγάτηρ του 18 ἔτων. Μετὰ 10 δὲ περίπου ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου του ἀπέθανεν ἐκ φυμα- τιώσεως τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ λάρυγγος· ἡ σύζυγός του μέχρι σήμερον 45 περίπου ἐτῶν χαίρει ἄκρην ὑγείαν· τὰ τέκνα τῆς ἐπίσης φαίνονται ὑγιῆ.

γ. — Ὁ ἀδελφὸς ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ Ν. Σ. 72 ἤδη ἐτῶν ἐγγαμὸς πρὸ πολλοῦ καὶ πατὴρ ἐνηλίκων τέκνων, νέος ὑπέστη αἰμοπύτις τινὰς, κατέβη δ' ἐνυμφεύθη. Ἐκ τῶν τέκνων του μία μόνη θυγάτηρ του εἰκό- σαετής ἤδη ὑπέστη μικρὰν αἰμόπτυσιν, πλὴν ἤδη φαίνεται ὑγιῆς· ἡ μή- τηρ ἀμφοτέρων ἀπέθανεν ἐκ γεροντίου μαρκαμοῦ ἐν ἡλικίᾳ 88 ἐτῶν, ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν ἀπέθανεν τῷ 1831 ἐν ἡλικίᾳ 54 ἐτῶν ἐξ ὀξείας χολώ- δους νόσου.

δ. — Ἡ πρεσβυτέρα τῶν θυγατέρων τοῦ Ν. Σ. πρὸ 10 περίπου ἐτῶν ὑπερνεφροειδῆ μετὰ τοῦ Ν. Δ., προσβληθέντος ἔτη τινὰ μετὰ τὸν γάμον του ἐκ φυματιώσεως πνευμονικῆς καὶ ἀποθνήσκουσας πρὸ δύο ἐτῶν, συνέ- ζησεν ἄκτιν ἔτη μετ' αὐτοῦ πρὸ τινῶν δὲ μηνῶν ἤλθεν εἰς δεῦτερον γά- μον. Δὲν φαίνεται μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος καλῆς ὑγείας ἀπολαύουσα, πλὴν οὐδὲν σημεῖον ἔτι δεῖκνυεῖ ἐν αὐτῇ ὅτι ὑπονομεύει ἢ τοιαύτη νόσος.

Ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου· ἡ μήτηρ αὐτοῦ 80ετής ἤδη, ἤλθεν εἰς δεῦτερον γά- μον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ διατηρεῖται ὑγιεστάτη μέχρι σήμερον.

ε. — Ὁ ἐκ πατρὸς δὲ υἱὸς αὐτοῦ I. Δ. νέος νυμφευθεὶς ἀπέκτησε τέκνα, δύο υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας· μετὰ τινὰ δ' ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου του προσεβλήθη καὶ οὗτος ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως καὶ ἀπέθανεν. Ἐκ τῶν τέκνων αὐτοῦ ἡ πρώτη θυγάτηρ του ἐν 20ετεί ἡλικίᾳ ὑπαν- δεύθη τὸν Θ. Ντ. καὶ μετὰ δύο περίπου ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου τῆς, πρὸ 8 ἐτῶν συμβάντος, προσεβλήθη ὑπὸ πνευμονικῆς φυματιώσεως μετὰ με- γάλων βρογχορραγιῶν, καὶ μετὰ δύο περίπου ἔτη ἐτελεύτησεν, ἀπὸ ἀπέ- κτησε δύο τέκνα ἐν τῷ μεταξύ· τούτων τὸ μὲν ἀπεβλήθη 8 μηνῶν καὶ

δλίγας ήμέρας επέζησεν από της γεννήσεώς του, καθύ άωρον, τὸ δὲ μετὰ τινας μήνας ἀπεβίωσε καὶ τοῦτο ἐκ μακρασμοῦ δι' ἔλλειψιν γάλακτος.

Ὁ νεώτερος ἀδελφὸς αὐτῆς, 24 περίπου ἐτῶν ἤδη, ἀπὸ τοῦ 16 ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ υφίσταται κατὰ χρονικὰς περιόδους ἰσχυρὰς αἱμορρῶσεις· βήχει συχνάκις καὶ φαίνεται μεμαρμαμένως, πλὴν ἐτι δὲν κκτέπεσι κληήρας· ἡ νεωτέρη ἀδελφὴ αὐτῆς ἔγγαμος καὶ αὕτη πρὸ τινων ἐτῶν, οὐδὲν μὲν ἔχει σημεῖον ἐπι ὑπερτασίον τὴν ὑπέρξιν τῆς νότου ταύτης, πλὴν φαίνεται καὶ αὕτη καταβεβλημένη ὡσαύτως καὶ ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς αὐτῆς ἄγγαμος ἐτι. Ἡ μήτηρ αὐτῶν 50 περίπου ἐτῶν ἤδη ἀπολαύει καλῆς υγείας μεθ' ἄλλας αὐτῆς τὰς βασάνους καὶ τὰς θλίψεις, καὶ διατελεῖ ἐν γηραίᾳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

Ἡ ἀνωτέρω σύζυγος τοῦ Θ. Ντ. συνέζη μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐνθα συνέζων οἱ γονεῖς αὐτοῦ, δύο ἐπίσης ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔγγαμοι μετὰ τῶν συζύγων καὶ τέκνων αὐτῶν, καὶ δύο ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἄγαμοι. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς προσεβλήθη ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως καὶ ἡ σύζυγος τοῦ μεγαλειτέρου ἀδελφοῦ τοῦ Θ. Ντ. ἣτις ἐν μόνον κοράσιον εἶχεν ἀποκτῆσαι ἕως τότε, μετὰ δύο δ' ἔτη ἀπέθανε καὶ αὕτη καὶ μετὰ ἐν ἔτος καὶ τὸ τριετές τότε κοράσιον αὐτῆς προσβλήθη ἐκ φυματιώδους μηνιγγίτιδος. Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τούτων ἔτη τινὰ ὕστερον ὁ μὲν πατήρ τοῦ Θ. Ντ. γέρων ἐξιδωμηκοντούτης ὡς ἔγγιστα ἀπέθανεν ὑπὸ πνευμονίας· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ προσεβλήθη καὶ αὕτη ἐν ἡλικίᾳ 55 περίπου ἐτῶν ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως καὶ ἀπέθανεν ἐξ αὐτῆς. Οὔτε ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, οὔτε ἐκ τοῦ γένους τοῦ συζύγου της ἔφραεν ἡ ἀποθανοῦσα αὕτη γράσια κληρονομικὴν τινὰ αἰτίαν σημειωτέου ὁμῶς ἐπι πολὺ πρὸ τοῦ γάμου τῶν τέκνων της ἦτο πάντοτε φιλάσθενας, συνήθως ὑπὸ ἐλιωδῶν πυρετῶν μαστιζομένη, οἴτινες εἶχον ἀποῦν χρόνιοι, καὶ κατέβαλον οὐκ ὀλίγον τὰς δυνάμεις αὐτῆς. Ἀφ' ἐτέρου εἰς ἡ οἰκίαν, ἐν ἣ κατῆκον ἀπαντες οὔτοι ἦτο χαμόγειος, ἐπι νόχωρος, κακῶς ἀεριζομένη, ψυχρὰ, σκοτεινὴ καὶ ἀνήλιος καὶ ἐπιμέως περιεῖχε πλάκας τὰς κακὰς υγιεινὰς συνθήκας.

Μήτε ὁ Θ. Ντ., ὁ σύζυγος τῆς ἀποθανούσης φθισικῆς, μήτε ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ σύζυγος τῆς ἐπίσης φθισικῆς ἀποθανούσης γυναικὸς του, ἔπαθον μέχρι σήμερον ἐκ τῆς νόσου ὁ τελευταῖος μάλιστα πρὸ πολλοῦ ἤλθεν εἰς δεύτερον γάμον. Οὐδὲν ἐπίσης ἄλλο μέλος ἐκ τῶν συν-οικοῦντων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν, ἐνθα ἀπέθανον αἱ ἀνωτέρω γυναῖκες, ἔπαθεν ἐκ τῆς νόσου μέχρι σήμερον.

Ἐκ τῆς οἰκογενείας δὲ τῆς συζύγου τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ τοῦ Θ. Ντ. καὶ οἱ γονεῖς ἀμφότεροι οἱ ζῶντες ἐτι καὶ νῦν καὶ δύο ἀδελφοὶ αὐτῆς, ὁ μὲν ἔγγαμος, ὁ δὲ ἄγγαμος ἀπολαύουσιν ἀπαντες καλῆς υγείας μόνον ἢ πρεσβυτέρη ἀδελφὴ αὐτῆς πρὸ πολλοῦ ἔγγαμος καὶ μήτηρ τῆς

κνον, δὲν φαίνεται ἀπολαύουσα τοσούτω καλῆς υγείας, ἀλλ' οὐχ' ἦττον μέχρι σήμερον οὐδὲν παρουσίαισε συμπτῶμα ὑπόδεικνύον ὑπόνοιαν τοιαύτης νόσου.

10. — Ὁ Κ. Β. συζευχθεὶς κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανόστασιν μετὰ Ὀθωμανίδος γεροπατρίτου ἀπέκτησεν ἰκανὰ τέκνα. Μετὰ πολλὰ δ' ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου του ἡ σύζυγος του ἀπέθανεν ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως· ἔκτοτε δὲ διετέλεσεν ἐν γηραίᾳ. Μετὰ τινὰ δ' ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτῆς ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν του νυμφευθεὶς διετέλεσεν υγιῆς ἐπι 6 περίπου ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου του· εἶτα δὲ προσβλήθη ἐν ἡλικίᾳ τεσσαρκακονταετῆ ἐκ φυματιώσεως πνευμονικῆς, μετὰ δύο περίπου ἔτη ἐτελεύτησεν ἡ χήρα σύζυγος του ἔκτοτε μέχρι τοῦ νῦν διατελεῖ υγιῆς· μετὰ τινὰ δὲ χρόνον ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ προσεβλήθη ἡ μόνον γενῆς θυγάτηρ του ἄγγαμος εἰκοσαετῆς καὶ ἀπέθανεν ἐντὸς ὀλίγου ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου· μετ' αὐτὴν δὲ καὶ ὁ τρίτος τῶν υἱῶν του ἄγγαμος ἐν τριακονταετῆ περίπου ἡλικίᾳ, ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου, πλὴν μετὰ θεραπείαν κατὰλλήλῃν, καὶ τὴν αὐστηρὰν διατήρησιν πάντων τῶν ἀναγκαίων υγιεινῶν κανόνων, τὸ κακὸν ἀσθενεῖσθαι οὐκ ἐποδῶς, καὶ ἡ ὑρέψις καὶ αἱ δυνάμεις ἐπανῆλθον πλήρεις· ἀλλ' οὐχ' ἦττον μετ' ὀλίγα ἔτη ἀνηρέπγη ἀπροσδοκῆτως ἐξ ἀξυτῆτος πνὸς νόσου, καὶ ἐν μέσῳ καλῆς πρότερον υγείας, μακρὰν τῆς πατρίδος· αὐτοῦ ἐν ἔτει 1883. Κατὰ δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος προσεβλήθη ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου καὶ ὁ τέταρτος υἱὸς του καὶ ἤδη εἰρίσκειται εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον. Πρὸ τοῦ θανάτου δὲ τοῦ τρίτου υἱοῦ αὐτοῦ ὁ πατήρ Κ. Β. ἀπέθανε προσβλήθεις ἐξ ἀποπληξικῆς ἐγκεφαλικῆς ὀδυσήκοντα περίπου ἐτῶν, καὶ ἦτο εὐρωστος καὶ υγιῆς γέρων ἐνάσιον ἐτι ἔζη.

Ἐκ τῆς οἰκογενείας δὲ τοῦ ἀποθνήσκοντος γέροντος Κ. Β. ἐπιζῶσι δύο μόνον τῶν υἱῶν του, ἐκτὸς τοῦ ἤδη πάσχοντος, ὁ δεύτερος πενηκοντούτης ὡς ἔγγιστα ἤδη, καὶ ὁ πέμπτος καὶ τελευταῖος ἀμφότεροι ἄγαμοι. Τοῦτων ὁ μὲν πρῶτος ἔγγαμος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχει ἕνα μόνον υἱὸν υγιῆ· οὗτος δὲ ὁ πατήρ αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ μήτηρ εἰσιν ἐπίσης υγιεῖς μέχρι σήμερον· ὁ δὲ δεύτερος 38 ἡδη ἐτῶν ἔχει ὡσαύτως τρία τέκνα, ὧν τὸ δεύτερον ἐν βρεφικῇ ἡλικίᾳ προσεβλήθη ἐκ πνευμονίας μετὰ πυρετοῦ· εἰς ἡδράματας, ἐξ ἣς ἐθεραπεύθη καὶ ἀνέλαθεν ἔκτοτε ἀπαντα· δὲ τὰ τέκνα αὐτοῦ φέρουσι κατὰ τὴν τὰ σημεῖα τῆς χοιραδῶσεως, ἀματῆς γενετῆ αὐτῶν ὑφιστάμενα ἐξανθήματα τοῦ τριχωτοῦ της κεφαλῆς· δερματός· καὶ τοῦ προσώπου (impetigo) καὶ ἐξογκώσεις τῶν λεμφικῶν ἀδένων τοῦ τραχήλου· οὐχ' ἦττον κακῶς διατηροῦνται μέχρι τοῦδε· ὁ πατήρ δὲ αὐτῶν συχνάκις προσβάλλεται ὑπὸ βρογχικοῦ κατάρρου, συνολιουμένου ἐνίοτε καὶ μετ' ἀσθματος· ἡ σύζυγος δὲ αὐτοῦ ἔχει καλῶς ὡσαύτως.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

περὶ τῶν νοσηλευθειῶν γυναικῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσοκομείῳ τῶν μεταδοτικῶν ἢ ἀφροδισίων νοσημάτων ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1883 μέχρι 1 Ἀπριλίου 1885.

ὑπὸ ΧΡΙΣΤΟΥ Π. ΤΟΠΑΛΗ, βοηθοῦ ἰατροῦ ἐν τῷ νοσοκομείῳ.

(Συνέχεια· ὄρα σελ. 362).

7. — Ἀ. Σμ., ἐκ Συδύρης, ἐτῶν 38, ἀγγράμμικτος, ἔγγαμος, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτῆς. Αὕτη διττάκις ἤδη νοσηλεύεται ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Κατὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, 28 Αὐγούστου 1874, ἐλθοῦσης τότε ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἶχε βλεφαροροϊκὸν κατάρρον τῆς μῆτρας καὶ διαπύρρον ἀριστεροῦ βουβωνικοῦ αἰμότος, ὅποτε νοσηλεύθη ἡμέρας 91, ἐξεληθεῖσα τῇ 26 Νοεμβρίου ἁγία. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν νοσηλείαν, ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1875 μέχρι 24 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἔπαυεν ἔλλκος συμφιλιδικῶν ἀριστερὰ τοῦ στομίου τῆς μῆτρας. Τὸ τρίτον ἀπεστῆλη τῇ 2 Ἰανουαρίου 1876, ἔχουσα ἐκ τέρωθεν βουβῶνας διαπυθθέντα καὶ σχισθέντα καὶ βλεφαροροϊκὸν κατάρρον τῆς μῆτρας· ἐξῆλθε δὲ μετὰ νοσηλείαν 103 ἡμερῶν τῇ 12 Μαρτίου. Κατὰ τὴν τετάρτην ἐπίδοον 31 Ἰουνίου 1876, δηλ. 19 ἡμέρας μόνον μετὰ τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ νοσοκομείου, σημειοῦται ὡσαύτως πάσχουσα ἐκατέρωθεν βουβῶνας αἰθι· διαπυθθέντα καὶ σχισθέντα, ὁ χρόνος δὲ ὅλης τῆς νοσηλείας καὶ τῆς ἐξόδου δὲν σημειοῦται. Πέμπτη ἐπίδοος τῇ 24 Φεβρουαρίου 1877, ἔφερε δὲ τότε ἔλλκος συμφιλιδικῶν ἐπὶ τοῦ σκαριειδοῦς λάκου καὶ ἐξῆλθεν, ἐπουλωθέντος τούτου, τῇ 6 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Κατὰ τὴν ἕκτην αὐτῆς νοσηλείαν, ἥς δὲν σημειοῦται ὁ χρόνος τῆς ἐπίδοος ἔπαυεν ἔλλκος συμφιλιδικῶν κατὰ τὴν γυναικίαν ἀνέμου τῶν μικρῶν χειλέων τοῦ αἰδοίου, ὡς αὕτη νῦν ὀρίζεται τὴν θέσιν, καὶ ὡς πλὴν τῆς ἄλλης ἀντισυφιλιδικῆς θεραπείας ἐγένετο χρῆσις καὶ τοῦ πυρακτωμένου σιδήρου. Νοσηλεύθη δὲ ἐπὶ 3 ὁλόκληρα ἔτη ὡς σημειοῦται ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Ἰουλίου 1881 ἐξιτηρίῳ αὐτῆς, ὁπερ ἀκόμη ἢ πάσχουσα φυλάττει. Μετὰ 44 ἡμέρας πάλιν ἀπεστῆλη ἕκτην φοράν τῇ 21 Αὐγούστου 1881, ἔχουσα ἔλλκος συμφιλιδικῶν ἐπὶ τῆς ἐισόδου τοῦ κόλπου, νοσηλευθεῖσα 17 μῆνας, καὶ ἐξεληθεῖσα τῇ 20 Ἰανουαρίου 1883. Νῦν δὲ ἐγκατέλιπε καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἀπευνόητος. Τῇ 6 Νοεμβρίου 1883 προσήλθεν οἰκισθελῶς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, φέρουσα ἔλλκος φαρυγγαίικον ἐπὶ τῆς ἐισόδου τοῦ κόλπου, ἰλεφαγγίαιαν καὶ αἰορεὶ χροιδρώδη ἐκδηρῶσιν τῶν τε μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων χειλέων τοῦ αἰδοίου καὶ τῆς ἐισ-

λου τοῦ κόλπου, καὶ οὕτω εἰς ἄκρον καταβεβλημένη καὶ ἀναιμική, χορηγηθέντων διὰ τοῦτο καὶ τῶν τονωτικῶν. Κατ' ἀρχὰς ἐφημερεύθη κατὰ τῆς νόσου ἢ θεραπείας διὰ τῶν ἀνκτριψέων τῆς τερπῆς ὑδραργυρικῆς αἰοιοφῆς· ἀλλὰ μετὰ δύο σειρὰς ἀνατριψέων ἐπέηλθε σφοδρὰ στομακίτις, ἣ ἦν διεκόπησαν αἱ ἀνκτριψέαι. Περελθούσης τῆς στομακίτιδος, παρηγγέλθησαν αἰθι· αἱ ἀνκτριψέαι μετὰ τρεῖς ὁμοίως ἡμέρας ἐπανήλθε πάλιν ἡ στομακίτις, σφοδροτέρῳ νῦν, ἐξ οὗ ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἰντελῶς ἢ διὰ τοῦ ὑδραργύρου θεραπεία, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐχορηγήθη τὸ ἰωδοϋχρον κάλιον ἐν ἀφοψήματι κίνας. Τοπικῶς πλὴν τῶν ἀντισυφιλιδικῶν πλύσεων ἐπεπάσαστο ἰωδοφόρμιον ἢ καλομέλανον καὶ παρηγγέλθησαν καὶ ἐπιθέματα ἐκ Γουλαρδείου ὑδάτος. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἤρξαντο τὰ ἔλλα ἐπουλώμενα, ἀλλ' ἡ ἐπούλωσις ἔβρινε λίαν βραδέως καὶ ἡ καθόλου ὑγεία τῆς πασχούσης μόλις βελτιουμένη. Τῇ 13 Φεβρουαρίου ἐκαυτηριάζθησαν τὰ ἔλλα διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος, μεθ' ὃ ἐξηκολούθουν ἐφαρμοζόμενα τὰ ἐπιθέματα τοῦ Γουλαρδείου ὑδάτος, παρηγγέλθη δὲ μετὰ ταῦτα τοπικὴ χρῆσις καὶ τοῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου ὡς καυτηρίου καὶ τοῦ ἰωδοφορμίου καὶ τοῦ καλομέλανου καὶ τῆς στυπτηρίας εἰς κόριν, ἐσωτερικῶς δὲ τοῦ ἰωδιούχου καλλίου μετὰ κίνας. Τῇ 2 Ἰουνίου ἀνευ τινὸς ἀφορμῆς ἔλλκος τι ἀριστερὰ τῆς ἐισόδου τοῦ κόλπου ἐπουλωθὲν ἀνηλαθῆναι καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας πάλιν ἐπουλώθη. Ἐπουλωθέντων τέλος πάντων τῶν ἔλλκων ἐξῆλθε τῇ 18 Ἰουλίου 1884, νοσηλευθεῖσα 255 ἡμέρας. Τῇ 28 Νοεμβρίου 1884 πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ὀγδόην αὐτὴν φοράν, λίαν ἐξησθενημένη, φέρουσα πλὴν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν νοσηλείαν συμφιλιδικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐπίσημον ἐξέγκασιν τοῦ ἀριστεροῦ μεγάλου χειλέου τοῦ αἰδοίου. Ἐφημερεύθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ πρώην θεραπείαι καὶ ἐκαυτηριάζθησαν δις τὰ ἔλλα διὰ τοῦ θερμοκαυτήρος καὶ ἤδη ἤρξατο ἡ ἐπούλωσις, ἡ βελτίωσις ὁμοίως ἐν γένει εἶνε λίαν βραδέως.

Ἄξιον δὲ σημειώσασθαι ἐπὶ τῆς γυναικῆς ταύτης εἶνε τοῦτο, ὅτι πλὴν τῶν κατὰ τὸ αἰδοῖον τοπικῶν τῆς συφιλιδος ἐκδηλώσεων οὐδεμίαν παρουσίαν οὐδαμοῦ τοῦ σώματος ἄλλη ἐκδήλωσις. Οὐχ ἦττον δὲ περιέργως εἶνε καὶ αἱ ἐπίμονοι παλιγγασίαι τῶν αὐτῶν τοπικῶν ἐκδηλώσεων μετὰ μείζονος ἐκείνουτε βαρύτητος, αἵτινες δέον ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν οἰνοπνευματώδων ποτῶν, διότι ἡ πάσχουσα οὐδὲ ἐν τῶν παύστων περιφρονεῖ πίνει δὲ, ὁσάκις διατελῇ ἐκτός τοῦ νοσοκομείου μέχρι τελείας ἀποκτηνώσεως. Τίς τὰ οἰνοπνευματώδη δὲ ποτὰ κατὰ μέγα μέρος βεβαίως ἀπειλούνται καὶ αἱ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ καὶ ἀλλαχοῦ βρεῖται ἐκδηλώσεις τῆς συφιλιδος.

8. — Ε. Ι., ἐξ Ἀβουσσίνας, ἐτῶν 18, ἀγαμος, ἀγγράμμικτος. Ἡ αἰθιοπίς αὕτη ἐκ μικρῆς ἡλικίας, ὡς διηγεῖται, ἀπαχθεῖσα ἐκ τῆς πατρὶδος αὐτῆς ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἐπιδηρῶμεν καὶ μεταπωληθεῖσα πολλὰκις διετέλει

δοῦλη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μέχρι τοῦ τελευταίου βομβητισμοῦ τῆς πόλεως ταύτης, ὅποτε ἀπὸ τῆς ἐνστάσεως υἰοθετήθη ὑπὸ τινος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ὀποίου καὶ προσεβλήθη, ὡς λέγει, ὑπὸ τῆς σφίγγιδος Ἰῆ ἡμέρᾳ τῆς εἰσόδου, 29 Ἀπριλ. 1834. ἔφερε βλενωδεις πλάκας ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μεγάλου χείλους τοῦ αἰδοίου, ὑπερτροφίαν τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ δύο ἄτονα ἔλλα κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τῆς ἀριστερᾶς κνήμης, πρὸς δὲ βλενορροικῶν κατάρρου τῆς μήτρας καὶ τῆς οὐρήθρας. Κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἶχε πάθῃ ἔγκωμια ἐκ ζέοντος ὕδατος καὶ ἡ μέρα τῆς κνήμης ἔφερε τὰ ἔλλα καὶ ἐπὶ τῆς ἐκ τούτου οὐλῆς. οὗτος καὶ ἔην ἐκδήλου, ἐπαρτυρήθησαν τὰ ἔλλα μετὰ τινε χρόνον ἀπὸ τῆς προσβολῆς ὑπὸ τῆς σφίγγιδος. Ἡ φωνὴ ἦτο βραγχή. Ἐφαρμόσθη ἡ διὰ τῶν ἀνακρίψεων θεραπεία, τοπικῶς δὲ αἱ ἀντισηπτικαὶ πλύσεις, αἱ διὰ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου καυτηριάσεις τῶν βλενωδῶν πλακῶν καὶ τῶν ἐλλῶν καὶ αἱ τοῦ ἰωδοφορμίου ἐπιπλάσεις. Μετὰ νοσηλείαν 93 ἡμερῶν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ νοσοκομείου ὑγιᾶς τῇ 31 Ἰουλίου 1884. Τῇ 17 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους αὐτὴ ἀπεστάλη, φέρουσα ἡπιοὺς κατάρρους τῆς μήτρας, οὐρηθρίτιδα, ἔλλα μαιωτικὰ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μεγάλου χείλους καὶ βουβῶνα ἀριστεροῦ, ἢ μὴ ὑποχωρήσαντα εἰς τὴν τοπικὴν θεραπείαν διὰ τῆς τοπικῆς ὑδραργυρικῆς ἀλοιφῆς καὶ διὰ τοῦ βάμμυτος τοῦ ἰωδίου ἐσχάσαμεν τῇ 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Νοσηλευθεῖα δὲ 75 ἡμέρας ἐξῆλθε τῇ 1 Φεβρουαρίου ε. ἔ.

Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἐκείνην, νοσηλευομένην σήμερον ἔτι, 15 Ἰουνίου ἀπὸ 13 Μαΐου, οὐδεμία σφίγγιδι ἐκδήλωσις ἀνεφάνη μέχρι σήμερον, ἀπὸ 10 1/2 μηνῶν δηλονότι.

9. — Φρ. Μπ., ἐκ Ναυπλίου, ἐτῶν 20, ἄγκωμος, ἀργάμματος. Προσηλθεν εἰς τὴν νοσοκομεῖον οἰκισθεῖς τῇ 19 Μαρτίου 1884, φέρουσα ἀπὸ 8 μηνῶν κονδυλώματα ὀξεία ἐμμισχὰ καὶ ἄμισχὰ κατὰ τὸν αἰδοίου, τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου, ἐπὶ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ περιπέου, συναποτελούντα πάντα ὄγκον κρεμβοειδῆ, πρὸς δὲ καὶ ἐν τῷ στομίῳ τῆς οὐρήθρας συνυπῆρχε δὲ καὶ κατάρρους τῆς μήτρας καὶ τῆς οὐρήθρας καὶ ὑπερτροφία τῶν ἀμυγδαλῶν ἐπίστροφος. Καὶ ὁ μὲν κατάρρους ἐθεραπεύθη κατὰ τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα τρόπον διὰ τῆς χρήσεως τῶν οἰκείων φαρμάκων, τὰ δὲ κονδυλώματα, ἐπιβεβημένον δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου, ἀποτεμνόμενα διὰ τῆς Κοιμησίου ψακίδος καὶ καυτηριαζόμενα διὰ στυγίας λίθου, ἀλλ' ἀνεφαίνοντο αὐτῆς ζωτικώτατα, παρατείναντα τὴν τελείαν θεραπείαν τῆς πασχούσης ἐπὶ 160 ἡμέρας, ἐξελθούσης ὑγιούς τῇ 27 Αὐγούστου 1884.

10. — Μ. Γερ., ἐξ Ἀθηνῶν, ἐτῶν 16, ἄγκωμος, ἀργάμματος. Πρώτη φοράν ἀπεστάλη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῇ 25 Νοεμβρίου 1882, πάσχουσα καθολικὴν σφίγγιν μετὰ δευτερογενῶν ἐκδηλώσεων λαγομένιον, βλενω-

δῶν πλακῶν ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν, σφίγγιδικοῦ ἐξανθήματος ἐπὶ ὄλου τοῦ σώματος, πρὸς δὲ καὶ ὀξεία κονδυλώματα ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας. Νοσηλεύθη δὲ τότε ἡμέρας 248, ἐξεληθῆσα τῇ 29 Ἰουλίου 1883. Ἡ δὲ μεγάλη αὐτῆς πικρὰ τῆς νοσηλείας ὤφειλετο εἰς μόνον τὴν ἐπιμονὴν τῶν κονδυλωμάτων, διότι ἡ ἄλλη νόσος εἶχε θεραπευθῆ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ σχετικῶς. Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποστολὴν αὐτῆς, 25 Ἰουνίου 1884, ἔπασι πάλιν καθολικὴν σφίγγιν, βλενορροικῶν κατάρρου τῆς μήτρας καὶ κονδυλώματα ὀξεία κατέχοντα τὴν εἰσόδον τοῦ κόλπου, αὐτὸν τὸν κόλπον ὄλον καὶ ἔλην τὴν τραχηλικὴν μοῖραν τῆς μήτρας, οὕτως ὥστε καὶ ἐλάχιστον μέρος ὑγιᾶς κατὰ τὴν χώραν ταύτην δὲν διακρίνεται, καὶ τὸ στόμιον τῆς μήτρας ἀπεφράσσεται ἐντελῶς ὑπὸ τῶν κονδυλωμάτων, ὧν τινε ἦσαν ἐξηλωμένα. Σύντασα δὲ ἡ πάσχουσα χώρα ἦτο παρεμφερῆς πῶς πρὸς κρᾶνθην ἐνδεδιπλωμένη. Καὶ κατὰ μὲν τῆς σφίγγιδος παρεγγέλθησαν αἱ ἀνακρίψεις, κατὰ δὲ τοῦ κατάρρου τοπικῶς τὰ οἰκεία κατὰ δὲ τῶν κονδυλωμάτων ἰδίᾳ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπεπλάσθη κόνις στυπτηρικῆς καὶ δεψίνα ἀμοιβαίως, εἶτα δὲ ἐπεχρίετο βάμμα ἰωδίου ἢ διαλύσις ἄχνης ὑδραργύρου (σιτάριον ἐν οὐγίᾳ ὕδατος ἀπεσταγμένου). Περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου ἤρξαντο ἀποσπίνοντα τὰ κονδυλώματα, ἀλλ' ἡ βελτίωσις αὐτῆ ἦτο λίαν βραδέει καὶ μόλις αἰσθητὴ διὸ ἠυξήθη ἡ ἀναλογία τῆς διαλυομένης ἄχνης (σιτάριον 4 ἐν οὐγίᾳ ὕδατος ἀπεσταγμένου), αἱ δὲ ἐπιχρίσεις διὰ τῆς διαλύσεως ταύτης ἐγίνοντο κατὰ δύο ἡμέρας. Ἀπὸ δὲ τῆς 9 Ὀκτωβρίου παρεγγέλθη καὶ ὁ ὑπερχλωριούχος σίδηρος εἰς ἐπιχρίσεις κατ' ἐκάστην ἡμέραν εἰς τούτον δὲ μόνον καὶ εἰς τὰς ἀντισηπτικὰς πλύσεις περιεφίετο ἡ θεραπεία κατ' ὄλον τὴν Νοέμβριον, ἤτις ἔμως ἤμιστα ὤφελησεν. Ἀπὸ τῆς 2 Δεκεμβρίου ἐπανήλθον αὐτῆς εἰς τὴν ἄχνην, ἥς αἰτάρια 6 διαλύομεν ἐν οὐγίᾳ γλυκερίνης, ἐπιχρίοντες ὡσαύτως κατὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, καὶ ἀφῆσαντες ἐντελῶς τὴν ὑπερχλωριούχον σίδηρον. Ἡ δὲ διὰ μόνως τῆς διαλύσεως ταύτης ταχύτερον ἀπέπιπτον τὰ κονδυλώματα καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου ἐξηλείφθησαν πάντα πλὴν ὀλίγων τινῶν ἐπὶ τοῦ κάτω τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου, ἅτινα ἐξηφανίσθησαν διὰ συχνῶν καυτηριασέων διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου ἀμοιβαίως μετὰ τῶν δι' ἄχνης ἐπιχρίσεων. Τέλος δὲ τῇ 16 Ἰανουαρίου ἐκθῆσα ἐντελῶς ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου, νοσηλευθεῖσα ἐν ὄλιῳ 205 ἡμέρας. Σημειώτεον ἔμως ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐπὶ 108 ἡμέρας ἐθεραπεύετο ὑπὸ διαφόρων ἰατρῶν, ὧν ἕκαστος ἐπὶ τέλους ἀπέλειπε περὶ τῆς βίτικης αὐτῆς θεραπείας.

Τὰ δύο ταῦτα παραδείγματα ἀποδεικνύουσι πᾶσαν ἐπιμονὴν εἶνε ἐνίοτε τὰ ὀξεία κονδυλώματα, δυσκόλως ἐνδίδοντα εἰς τὰ φαρμακευτικὰ μέσα, ἢ δὲ μηχανικὴν θεραπείαν αὐτῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῆ πᾶντα.

χοῦ καὶ πάντοτε ἀτιμωρήτως. Πόσον δὲ εὐάτα εἶνε ταῦτα ἀφ' ἐτέ-
ρου, ἰδίως ὁσάκις ἀποτελεῶσιν ὄγκον περιγεγραμμένον ἢ εὐρίσκονται ἐπὶ
χώρας ἐπιδεκτικῆς πρὸς μηχανικὴν θερμότητα, φαίνεται ἐκ τοῦ ἀκολου-
θοῦ ἱστορικοῦ.

11. — Μ. Κ. Δ., ἐκ Τριπόλεως, ἐτῶν 22, ἄγαμος, ἀγράμματος, ἔγκυος
7 μηνῶν. Ἡ γυνὴ αὕτη ἐλθοῦσα πάσχουσα εἰς Ἀθήνας ἐξ Ἄργους, ἐθα-
διετέλει παρὰ τινι οἴκῳ ὑπερήτρια, προσῆλθεν ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὸ νοση-
κομεῖον τῆ 11 Σεπτεμβρίου 1884, ζητοῦσα θεραπείαν. Τῆ ἡμέρᾳ τῆς εἰ-
σόδου εἶχε βλεγορροϊκὸν κατάρρου τῆς μήτρας, κυλίτιδα, αἰδοίτιδα
καὶ ὄξεια ἔμμορμα κονδυλώματα εἰς ὄγκον κλαμβουθῆ τὸ μέγεθος χηρῆου
ῶν ἐπὶ τοῦ θαλασίου, φράσσοντα αὐτὴν. Ἡ θεραπεία ἔνεκα τῆς ἐγκυ-
μοσύνης συνίστατο εἰς ἀπλᾶς ἀντισηπτικὰς πλύσεις καὶ εἰς καυτηριακὰς
ἐλαφρὰς τῶν κονδυλωμάτων δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου. Μετὰ δὲ τὸν
ἐν τῷ μαιευτηρίῳ τοκετὸν ἐφημερεύσαμεν τὴν δι' ἀποδύσεως διὰ τοῦ
ἐλαστικοῦ κόμματος καθάρσει καὶ ὃν τρόπον ἀνωτέρω περιεγράψαμεν,
καὶ ἐν 12 μῶν ἡμέραις ἐντελῶς ἐξέλιπον τὰ κονδυλώματα ἀνεπιστρέ-
πτει. Ἐπουληθέντων δὲ καὶ τῶν ἐκ τοῦ τοκετοῦ τραυμάτων, ἐξῆλθεν
ὕγις τῆ 24 Δεκεμβρίου 1884. Ἐκτοτε δὲ δι' αἰθῆς ἐνοσηλεύθη ἐν τῷ
νοσηκομείῳ καὶ οὐδὲ ἔχνος κονδυλώματος ἐπαρουσιάσθη ἐν οὗ μέρους ὑ-
πῆρχον τὰ ἀπομνηθέντα.

12. — Μ. Κ., ἐκ Κρήτης, ἐτῶν 17, ἄγαμος, ἀγράμματος. Ἀπεστάλη
εἰς τὸ νοσηκομεῖον τῆ 22 Ἰουνίου 1884, ἔγκυος 2 1/2 μηνῶν μετὰ βλε-
γορροϊκοῦ κατάρρου τῆς μήτρας καὶ τῆς οὐρήθρας καὶ αἰδοίτιδος. Τῆ ἡ-
μέρᾳ τῆς εἰσόδου εἶχε κκοποιήθῃ ὑπὸ ἀτυνομικοῦ τινος κλητῆρος ἐπὶ
τοσοῦτον, ὥστε ἀμείωσις κατελήρθη ὑπὸ ὠδίνων, τὴν δὲ ἐσπέραν τῆς ἐ-
πισύνης ἀπέδρασε, μέγιστος κινδυνεύσασα ἐπὶ 13 ἡμέρας, ἀναπτυχθέντος
ἐπιλογίου πυρετοῦ, καὶ μάλιστα μετὰ πολλοῦ κόπου σωθεῖσα. Ἐξῆλθε δὲ
ἰαθεῖσα ἐντελῶς ἐν 16 ἡμέραις τὴν 18 Αὐγούστου 1884.

13. — Εἰ. Π., ἐκ Καίρου, ἐτῶν 15, ἄγαμος, ἀγράμματος. Ἀπεστάλη
πρὸς νοσηλεῖον ἔγκυος 5 μηνῶν τῆ 13 Αὐγούστου 1884, φέρουσα βλε-
γορροϊκὸν κατάρρου τῆς μήτρας μετὰ περιθρώσεως, κυλίτιδα καὶ οὐ-
ρηθρίτιδα. Νοσηλευθεῖσα 46 ἡμέρας ἐξῆλθεν ὕγις τῆ 28 Σεπτεμβρίου
1884. Ὀλίγας δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξόδον ἐκ τοῦ νοσηκομείου ἀπέβαλε
νεκρὸν τὸν ζ' τῆς κυήσεως μῆνα.

14. — Δ. Π., ἐξ Αἰγίου, ἐτῶν 30. Ἀπεστάλη εἰς τὸ νοσηκομεῖον τῆ
11 Μαΐου 1884 φέρουσα, ἐν γαστρὶ ἀπὸ 8 μηνῶν καὶ πάσχουσα καθο-
λικὴν σύφιλην, βλενώδεις πλάκας ἐπὶ τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ βλεγορροϊ-
κὸν κατάρρου τῆς μήτρας καὶ τῆς οὐρήθρας. Ἐλλειπουσῶν τῶν ἐκδυ-
λώσεων τῆς σφιγλίδος ἐν ἡμέραις 52 διὰ τῶν ἀνατρήσεων κ. ἀ. ἐξῆλθε
τῆ 2 Ἰουλίου. Ὀλίγας δὲ ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἡμέρας ἐγέννησεν ἐν τῷ μαιευ-

τηρίῳ βρέφος κακοτραφές καὶ σφιλιδικόν, ἀποσταλὲν εἰς τὸ βρεφοκο-
μεῖον καὶ ἀποθάνον ἐν αὐτῷ τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1883, ὡς ἐκ τῶν βι-
βλίων τοῦ βρεφοκομείου ἐπληροφορήθημεν. Ἐκ δευτέρου ἀπεστάλη τῆ 24
Αὐγούστου 1884, πάσχουσα καθολικὴν σύφιλην καὶ βλεγορροϊκὸν κα-
τάρρου τῆς μήτρας μετὰ περιθρώσεως νοσηλευθεῖσα δὲ καὶ ἰαθεῖσα ἐν
ἡμέραις 62 ἐξῆλθε τῆ 25 Ὀκτωβρίου. Ἐκ τρίτου νοσηλευθεῖσα ἐπὶ 20
ἡμέρας ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου μέχρι 9 Μαρτίου ἐ. ἐ. ἔπαυε μόνον βλεγορ-
ροϊκὸν κατάρρου τῆς μήτρας, οὐδεμίαν δὲ σφιλιδικὴν ἐκδήλωσιν ὑπῆρχεν.
(ἀκολουθεῖ).

Θεραπεία τῶν ἀπὸ τοῦ στομάχου ἀλγημάτων. — Ἐπὶ πό-
νων καὶ ναυτιᾶσεων κατὰ τὴν πέψιν εἰς τοὺς πάσχοντας διάτασιν τοῦ
στομάχου οἱ Laséguo καὶ Regnaud συνουλεύουσι τὴν χρῆσιν ἡμίσεως
μεγάλου κοχλαρίου κατὰ τέταρτον ὥρας μέχρι καταπαύσεως τῶν φαι-
νομένων ἐκ τοῦ ἐξῆς:

Rp.	Aq. Chloroform. Satur ¹⁾	Unc. 5.
	Aq. Flor. Aurant.	» 1 1/2.
	Aq. destillat.	» 3.
M. D.		Γ.

BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

BOUMENEVILLE — *L'Année médicale* (Septième année) 1884. —
Paris, Librairie Plon. 1885. Fr. 4.

Τὸ ἀνὰ χεῖρας σύγγραμμα περιοδικῶς κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον ἐν Πα-
ρισίαις ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς ἰατροῦ Bouménéville τῆ συμπράξει καὶ ἑτέρων
ἐπιφανῶν ἀνδρῶν διαλαμβάνει συνοπτικῶς περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ λη-
γον ἔτος προόδων τῶν ἰατρικῶν ἐπιστημῶν.

Ὁ ἔβδοςμος οὗτος τόμος διαλαμβάνει ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ πρῶτον τὰς
ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλῆς κατὰ τὴν ἀνατομίαν καὶ φυσιολογίαν προόδου.
Δεύτερον τὰς εἰς τὴν ἰατρικὴν ἰδίως ἀφορώσας καὶ λεπτομερέστερον τὰς
εἰς τὰς γενικὰς νόσους, τὰς εἰς τὰ νοσήματα τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργά-
νων, τῆς καρδίας, τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος, τῶν νεφρῶν, τοῦ νευρικοῦ
συστήματος, τῆς διακρίσεως, τῶν παιδῶν, τοῦ δέρματος. Τρίταν τὰς εἰς

1) Ἡ κκορασμένη χλωροφορμιούχος δόλις περιέχει 90 ἑκατοστόγραμμα. χλω-
ροφορμίου εἰς 100 γράμματα διαλύσεως.

τήν χειρουργικήν και ειδικώτερον τὰς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀπευθυμένον ἀναισθησίαν. τὰ εἰς τὰ κατὰ τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα χειρουργήματα, τὰς εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ πάθη, τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, τῶν δδόντων. Τέταρτον τὰς εἰς τὴν μαιευτικὴν καὶ γυναικολογικὴν προόδους. Πέμπτον τὰς εἰς τὴν θεραπευτικὴν καὶ ὑγιεινὴν. Παρατοῦται δὲ ὁ τόμος δι' ἀνκλυτικοῦ ἀλφαβητικοῦ πιννακῆς.

Τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ ὠφέλιμον τοῦ ἀνὰ χεῖρας συγγράμματος ἐπιχομεν νὰ καταδείξωμεν διὰ μακρῶν ἐνταῦθα, περιοριζόμεθα δὲ μόνον νὰ εἰπωμεν ὅτι ἀποβλέπει ἀναπνευστικὸν παντὶ ἱατρῷ θέλοντι ἀπωσθήσασθαι νὰ ἦναι ἀνήμερος εἰς τὰ τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ. Γ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κκ. συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIRUP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ὑόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξείθυμα ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Γονικά, Κινίνη καὶ Στρογγύλην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θειμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ἰμοσταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γαστρὴν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνύσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἑτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Δι' ἰατρικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας ἀποδοτεῖται εἰς τὰς τωνατικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ἰδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ δι' περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τάνωσις διὰ τωνατικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὸ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ἄρσιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν ὑδάτων

μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάθης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάζτη φιάλη περιέχει 8 οὐγγίαις, ἤτοι 50 ποίπου δόσεις.

Βρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πιστὰ περὶ τοῦτου ἀγγελία ὑφίσταται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζόμενη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Δυδής ἐν Jena (Γερμανία)

YHO H. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ ζωικοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδέλωσ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γαστρὴν λίαν εὐάρεστον ὀπτου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlung klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικαῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882, καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἰαλῆνοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσερέχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψὶν ἀπαστῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια. Φαρμακευτικὰς δοσιμετρίδας. Φαρμακοποιεῖαν κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα. Γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

YHO DORVAULD.

Ἐκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα. ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχῆματα ἐν τῇ κοιμένῳ. Ἐξένη ὀνοματολογία.

Βρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἰαλῆνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Ἰαλῆνον εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY, Karakouy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικόν. ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεία, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργαντά. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 322 πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὴν βιβλιοπωλείον κ. Μπέκ. — Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Cármes.

DE L'APHASIE

et de ses diverses formes

par L. D' BERNARD.

Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

Παύλου Ἰωάννου, Καθηγητοῦ. — Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς. — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. — Ἀθῆναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δραχμῆ 15. — Εὑρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργκ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλου

Γ. Θεοφανίδου. — Πραγματεία περὶ Ἑλλοδίων Ἥμερῶν. Βραβεύθησα εἰς τὸν Συμβουλευτικὸν διαγωνισμὸν. Ἀθῆναι, 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.

Κ. Κυριαζίδου. — Πρακτικὸν ἐγχειρίδιον τῶν νοσημάτων τῶν παιδῶν, ὑπὸ D'Espine καὶ Ricot, μετέφρ. — Τεῦχος Α'. 1885. Δρ. 3. Βιβλιοπ. Μπέκ.